

**Martis och Mortis
jämförande, betrachtadt
wid hans höggrefl.
excellences k...**

Hasselquist, Andreas Andreeae,

82 Aa 13/2 Thorwöst

National Library
of Sweden

Martis och Mortis jämnförande /

Betrachtadt wid
 Hans Hög Grefl. Excellences Kongl. Rådens och General Gouverneurs i Riga / samt Academie
 Cankelerens vthi Dorpt /
 Högwålborne JACOB HÄSSENERZ
 Wälbetrodde Hofmästarens
 Den Ehreborne och Högwälachade

Mr. **WILHELM THAUVONII**

Samt
 Högst-meriterade Professorens här wed Kongl. Academiens i Åbo /
 Den Edle och Hög lärde Herrens /
 Mag. GABRIEL THAUVONII
 Högstälkelige käre Sons

WILHELM THAUVONII

Jorde Färd /

Som skedde i Åbo Doomkyrka med en Högförnemlig Rik-Process den 19. Martii, Anno 1695.

Ars och Mors som sthwa kämpar
 Åro / kan man mähta Wähl
 Bti många wisfa stähl
 I en lükhet sammanlämpa,
 Ty ett Mars med konstler många
 Sine wappen kunnat stält /
 Att ett Mors i samma fält
 Med sin grymhet mond' framgångs.
 Doch Mars ett i alla tjder
 Som dhen hårda Mors sig teer /
 Utthan witt alleenast dher /
 Han för segren tappert strjder.
 Mars städz skicklighett uphöjer
 Så och sätter wänne glam
 När han der till finner ram
 Sig till frunden han då böjer.
 Men Mors aldrig sig ombhyter
 Wärlar ett sitt D i A
 Utthan mera han will ha /
 Mäsidels altid honom tryter.
 Mors är aldrig wahn at skona
 Jefe är han någrom hull /
 Fast man den med Söf och Bull
 Eller böner will försöna.
 Mors är wahn i sitt Ramn föra
 Månge Tusend R och Mors /
 Att i Söderland och Norr

Echo Swar mäst låta höra.
 Swad på Jorden öfwerblifwer
 Rikedom lust frögd och Nöd /
 Dhet alt sukdom Öd och död
 Nid i mördka grafwen drifwer.
 Ett Mars brukar Sköld och wäria
 Med hwad mer wärn på sitt wäfs /
 Men Mors söker mäst sin präfs
 At med Likan alt förhäria.
 Står dhet ett till att förundra /
 Att så gramse döden är
 Och för ingen anjend här /
 Utthan mänt' fast alla plundra.
 Hedna skrifter werden wränga
 Med Gudz Ord dhet witna mä /
 Ja för wära Dgon stå
 Samt' Exempel meer än många.
 Ah Herr Petter Thormöst frommer
 Ah man tige ett meyr här seer /
 Döden har tig slagit neer
 Att tu ett meer återkommer.
 Kroppen med muld öfwerhölies /
 Men din dygd besmyckiat stähl
 Utthi himblen Leswer wähl
 Och ifrån wär dgon dölies.
 Wä med en Mun samptlig klaga /
 At I Grafwen siger inn
 Den Sohn / som Föräldrar sin

Mänd' så hiertlig wähl behaga.
 Den sitt Hiarta gärna unnat
 Och bland oss det deelat ut /
 Ifrån Början in till slut
 Om han det har göra kunnat.
 Ah nu mänt' wä honom mista /
 All' hans lemmar stilla stå /
 Födtren meer ett kunna gå /
 Doch skall honom intet brista.
 Hwad kan Döden der med winna /
 At han af stik afwund stigg
 Moot dhen Stähl / som leswer trygg /
 Häfteligen skulle brinna.
 Ty han här så lest och wandrat /
 Stordt sin nästa intet meen /
 Warit som en fruchtsam Green /
 At sielf Momus ett kan klandrat.
 Hans Kropp war här andans Boting /
 När han kommer för Gudz Stool /
 Lyster som dhen klara Sool /
 Om skönt den i Jordens Waning
 Sätties nijd / blifw doch förklarad /
 Du hans Stähl i Himbla Chor /
 Sittia skall wyd Lambsens Bord /
 Der han frögdas utthan fara.

Någre Rijn öfwer dhen ligla Herren PETRUM TAWONIUM.

Nett hwad som solen seer och mån på Jorden warat
 Der sin Förändring tar och mäste sin Roos fara /
 Ty ingen ting för oss i Werlden sig här ter /
 Som om waradshighet non' wis försäkring geer.
 Ja mängen ryktes bore i blomstrand ungdoms År en
 Och förän ofion är / blifw lagder vpp på bären /
 Som nu är härdt och stede at slagen är smull
 En Pilt föräldras hopp / som mästas mäst i null.
 Han war en lustig Roos en fager dygde blomma /
 Doch män dhen grymma Död till honom och så tomma /
 Och med sin tje Död affkåra samma roos /
 Som nu är fallen of och wistade platt sin Roos.
 O död du hårda gåst hwij män du den förstöra /
 Stull ett hans ungdoms floor dig någor kunnat röra /
 Hos mä ett falla då din mache ett tyrannij /
 Och oundwärlige garn som alla snårigs i.
 Doch hwem bör föria den som qwite är allan Jammer /
 Hwad hiarta ingen förg och ingen pläga klämmer /

Den som en fattig död har sate till sådan roo /
 Som ingen tälla kan af the på Jorden boo.

Säledes till it domiuncte sin skynghet bedygande bägge
 sine Högskrade käre sählige Bränder wed detta Sörg
 och bedröfmetiae Tilländ Condolerar
 ANDREAS HÄSSENERZ
 Junior.

När man till Herren Gud / sitt Hopp i all Nöd ställer
 Och äntlig skillas här / fast / trygg då är och säller /
 Den som sitt Hopp alleen / har satt på sådan Borg
 Som sig ett öfwergeer / i Motgång / Nöd och Sorg /
 Ja den som all sin Hug och Hopp til Herren wänder /
 Till honom Herren Gud sin brinnand Wagn försänder /
 Som förer honom vpp til Abrams Sköt och Hamn /
 Ther Frögd till fyllest är / i lufwa Himbla Hamn
 BENEDICTUS HÄSSENERZ.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY